

drage til Erstatning af syge Dyr, enten paa den af Ministeren foreslaaede eller paa den her foreslaaede Maade? Hvorfor skulde f. Ex. Kreatureiere, der ikke have denne Sygdom i deres Besætning, gaa ind i disse Foreninger? Og hvorfor skulde de, hvis Kvæg kun have den i ringe Grad, og som nok mène at kunne blive af med den, gaa i Spand med dem, hvis Besætning i høi Grad er befængt dermed? Jeg kan aldeles ikke tro, de ville gjøre det. Det er jo ikke med denne Assurance, som med Assurance mod andre Sygdomme. Denne Sygdom kan komme i en Besætning, uden at Eieren er Skyld deri, og har man den først, er det sandelig ikke let at komme af med den igjen. Jeg tror derfor, vi maa komme bort fra hele dette Foreningsprincip, det vil næppe baade Sagen.

Siden vi havde Forlaget her til Forhandling sidst, er der fremkommet fra den høitærede Minister en Bestemmelse, som nu staar under § 11 b, nemlig denne, at saafremt et til Udførsel bestemt Dyr fordres tilbageholdt, er Eieren berettiget til at fordre det nedslaaet, og er det saa ikke befængt med Sygdommen, faar han fuld Erstatning. Denne Bestemmelse kan maaste faae nogen Betydning, dog tror jeg ikke saa megen, som den høitærede Minister mente, men den giver mig Anledning til at fremkomme med et Par Bemærkninger i det Hele taget om vore Udførselsforhold paa dette Punkt. Under 4de Juni 1889 er der fra Indenrigsministeriet udsendt et Circulære til Landets Dyr læger, som paalagde dem at holde et vaagent Øie med og tage alvorlig fat paa de Sygdomme, som mulig kunde være tilfede ved Dyr, der skulde eksporteres. Dette Circulære er efter min Mening holdt i en unødvendig haard Tone. Det forekommer mig at være affattet lidt vel skarpt, som om der egentlig var Grund til at sige, at Dyr lægerne forud ikke havde været tilbørlig samvittighedsfulde og forsigtige ved disse Forhold. Særlig forekommer det mig, at Circulæret omtaler flere Forhold ved Udførselen og paalægger Dyr lægerne Pligter, som de paa Grund af de nuværende Forhold ved Exporten ikke kunne paatage sig. Der blev paa Finantsloven for 1884—85 bevilget 100,000 Kr. til at bygge Stalde, hvor Dyr, der vare bestemte til Export, kunde opholde sig for at blive undersøgte. I Motiverne til dette Forslag, som jeg maaste maa oplæse ganske lidt af, staar der meget rigtig: „... for at sikre, at Efterstyret ved Udstibning herfra til England af Kvæg bliver saa betryggende som muligt, i hvilken Henseende navnlig er fremhævet, at Efterstyret bør ske under Dag, altsaa i Skure eller Stalde, idet Kvæget efter

Transporten til Udførselsstedet bør være i fuldstændig Ro og Hvile i en kort Tid forinden Undersøgelsen, hvilken Hvile Dyrene imidlertid kun kunne have i Stald. Dyrene, der ofte maa henstaa i lang Tid, førend de komme ombord, lide derhos i det Hele saavel i kaldt og fugtigt Veir som i stærk Varme overordentlig ved at henstaa under aaben Himmel“. Det er Ord, som jeg fuldstændig kan tiltræde. Det er ønskeligt, at Dyrene komme fuldstændig i Ro, for at Undersøgelsen kan foretages paa en ordentlig og heldig Maade, og at Dyrene selv kunne staa i Stald og ikke udsettes for Kulde og Fugtighed, hvorved de kunne paadrage sig Sygdom, der kan komme til at udbrede sig paa Ovreisen. Af disse 100,000 Kr., som bleve bevilgede paa Finantsloven, blev der brugt $\frac{1}{3}$ i samme Finantsaar og $\frac{2}{3}$ i næste Finantsaar. Den første Trediedel blev brugt af den tidligere, og de to Trediedele af den nuværende Minister. De bleve brugte, saavidt jeg veed, til at bygge Stalde i Aalborg, Aarhus og Randers, men heri Kjøbenhavn er der ikke Spor af Stalde, der foregaa Undersøgelsen og Exporten nede i Havnegade under meget daarligere Forhold. Dyrene komme fra Kvægtorvet derned; dels blive de trukne; de færreste blive kjørte paa Jernbanen. Nu vil jeg spørge de ærede Medlemmer, som ere kjendte med Forholdene, hvorledes kan nu en ordentlig Undersøgelse finde Sted. Dyrene ere jo urolige og ere blevne ophidsede ved Transporten, saa at der ikke, eller i alt Fald kun meget vanskelig, i tvivlsomme Tilfælde kan foregaa en Temperaturmaaling. Dernæst er der et andet Punkt, som samtidig ikke overholdes, og det er, at der ikke levnes den fornødne Tid noget Sted her i Landet, i alt Fald er det ikke lobbefalet, i hvilken Dyrene kunne være i Ro. Medens der i England forlanges 12 Timer og i Sverige 4 Timer dertil, have vi ikke her i Landet nogen Bestemmelse i den Henseende. Det er et Punkt, jeg har tilladt mig at fremdrage, fordi jeg tror, det er temmelig betydningsfuldt, og jeg vil anmode den høitærede Indenrigsminister om at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. I det Hele tror jeg, man bør gaa til en Forbedring af Exportforholdene. Jeg er ikke i Stand til at angive Midlerne, hvorledes de skulle være, men jeg vil tillade mig kort at anføre, at jeg tror, det Allerbedste vilde være, om hele Dyr lægeundersøgelsen blev forlagt til Kvægtorvet og foregik der i et luftet Rum og i tilbørlig Tid. Men jeg vil tillade mig at fremdrage, at det Circulære, jeg før omtalte, som jeg finder er noget haardt, dog egentlig ikke kan paalægge Dyr lægerne